

Finansministeren (Henry Grünbaum): Da den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Peter Nielsen, havde holdt sin lille tale om kildeskatten, tænkte jeg, at nu gik vel alle ordførerne ind for denne reform. Sådan gik det jo ikke, men på den anden side har jeg da fundet ud af, at der ikke var den modstand imod kildeskatteforslaget fra de andre partiers side, som jeg selv på forhånd havde troet der ville være.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Baunsgaard fra det radikale venstre ikke var helt afvisende; der var ting, man kunne diskutere og drøfte i forbindelse med kildeskatteforslaget.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Foged fra venstre kom med den opsigtsvækkende bemærkning, at ganske vist var man imod kildeskatteforslaget, men for venstre var det kun et spørgsmål om tidspunktet for dets gennemførelse. Ja, sådan blev der sagt. Man ville ikke på forhånd gå ind for det, men man ville nøje overveje tidspunktet, hvornår dette kunne gennemføres. Det var måske Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet, der lå bag dette, jeg ved det ikke, men man er altså dog ikke helt uforstående over for tanken om en kildeskat. Hvis det ikke er rigtigt; beder jeg naturligvis om, at det bliver rettet, men vi ved da alle, at det ikke er så langt fra sandheden, at venstre måske ville være tilbøjelig til at gå ind i en drøftelse af dette forslag, såfremt andre forhold skulle tilsi det.

Fra socialistisk folkeparti gik man positivt ind for princippet, men kom ganske vist også med andre forslag; og liberalt centrum gav tilsagn om saglig og fordomsfri forhandling af spørgsmålet.

Fra konservativ side var man jo heller ikke helt afvisende. Der er ingen tvivl om, at tanken om gennemførelse af kildeskat efterhånden har fået et sådant tag i befolkningen — i hvert fald i visse kredse af befolkningen, både blandt lønmodtagerne inden for LO og blandt funktionærene — at man også inden for det konservative folkeparti er klar over, at man ikke helt kan afvise tanken, og derfor har man fremsat forslag om en kommission til undersøgelse af en frivillig kildeskat.

Der er altså ikke tale om nogen fuldstændig afvisning af tanken om en kildeskat;

man har i virkeligheden bevæget sig et stykke ad vejen, og det vil jeg da gerne notere som et vist fremskridt, selv om vi ikke fra socialdemokratiets og fra regeringens side mener, at en frivillig ordning vil blive en god ordning. Vi tror, det vil give en forfærdelig masse administration og langt mere besvær for dem, der skal være omfattet af ordningen, end man kunne få med en generel ordning. Men det er jo et spørgsmål, som vi får lejlighed til at diskutere, når dette forslag om nedsættelse af en kommission kommer til behandling her i folketinget.

Kun de uafhængige gik klart imod, men jeg synes, det var med noget mærkelige motiveringer. En af motiveringerne var, at den enkelte borger bør vide, hvad han skal betale til velfærdsstaten, og hvis man gennemfører en kildeskatteordning, så skaber man en tilsløring af de virkelige forhold. Der er i øvrigt flere andre, som har været inde på lignende betragtninger; også det ærede medlem hr. Niels Westerby var lidt inde på det. Ja men her må man da spørge: hvad så med forbrugsskatterne? Det er de samme partier, der går stærkt ind for en skatteomlægning fra den direkte skat til forbrugsskat, som i dag argumenterer på den måde, at en overgang til kildeskat vil tilsløre skattebetalingen og vil betyde, at den enkelte ikke vil få at vide, hvad han skal betale til velfærdsstaten, hvilket medfører, at man tager ansvaret fra den enkelte. Jeg synes ikke, der er meget hold i dette argument, så sandt som den overgang til forbrugsskatter, som de nævnte partier jo går så stærkt ind for, i allerhøjeste grad vil have disse virkninger. Derfor tillægger jeg ikke argumentet nogen særlig vægt. Tværtimod vil jeg sige, at den enkelte lønmodtager ved en kildeskatteordning ganske nøje vil vide, hvad han kommer til at betale i skat.

Man har også nævnt forholdene i Norge som modargument. Det ærede medlem hr. Foged var inde på, at over 90 pct. af skatteyderne skulle have efterregulering. Det er muligvis rigtigt, at der er visse efterreguleringer, men det har i hvert fald ikke betydning, at man i den norske befolkning er utilfreds med denne kildeskat. Jeg står her med et udklip fra det norske Aftenposten fra torsdag den 17. december 1964, der